

Publicerad 2008-11-07 10:34 av Annika Gustafsson

jag har för mycket att vara glad och tacksam över, vad gynnar mig mest!

i ett rum där luften är sövande

med ett andetag sveper jag undan mina ben och faller

vem kunde ana att orons golv var så välpolerat

jag speglade mitt tårade ansikte och började skratta

vem kan ligga här när tiden fortfarande tickar

inte en minut längre i detta bedövande tillhåll

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Annika Gustafsson med Poeter.se id #10938 innehar upphovsrätten